

ראובן חנשווילי, ראש ה' וועד של עולי גרוזיה ה'ת' גוררים בשכונת שלום בוצרת עליה. הם ראו שהערבי מכניס יד לכיס שלו, חשבו שהוא רוצה להוציא אקדח.

וראש העוד

כחונתי לתת לו במתנה מערכת כלים של 12 ספלים לקפה, שבני הביא מאיטליה. הנהג הזה בא גם למחרת. התחלתי לספר לכולם שאני לומדת לנהוג. לא עשיתי מזה סוד.

„באותו יום שישי הוא לא בא לשיעור הנהיגה. אני הייתי צריכה לנסוע לנמל היסה, לבעלי שהיה על האניה שהוא עובד עליה. פגשתי ארבע וחצי אחרי הצהריים נסעתי לחיפה. פגשתי שם את בעלי ש' סיפר לי שהאניה שלו עומדת להכנס לחי' קץ. רציתי להישאר איתו ולחזור למחרת לנצרת. אבל נזכרנו שהשארנו בבית לבד את הכלב שלנו ולא יהיה מי שיתן לו לאכול. החלטתי לחזור הביתה.

כשהגעתי לנצרת התחלתי לחפש מר- ניה בשביל לנסוע הביתה. פתאום הוא עבר במכונית שלו. הוא הסכים לי שלא בא לקחת אותי לשיעור בגלל שאשתי חל- תה. או בהזדמנות הזאת לקחתי אצלו שיעור נהיגה. לפני הסיבוב האחרון, כש' הוא נתן לי לנהוג. עקף אותנו הסנדר והוה לשכוח שבגללי הגבר הזה מת! עכשיו איך אני יכולה להישאר פה בארץ הזאת? תראו מה שהם עשו ממני! מה יגידו ה' ילדים שלי? מה יגידו כל האנשים? השאלה היא. איזה אנשים?

כי בנצרת עלית אומרים האנשים דבר רים שונים לגמרי ממה שאומרים האני שים בנצרת תחתית. הערבית. אבל לפחות בכמה נקודות מצטלבים הדברים. והם מוזעזעים.

נצרת עילית. שיכונים חדשים מבהקים בלובנס. מועלים ערבים בונים בתי טר- סות מפוארים, כמותם לא נבנים לעולים בשום מקום אחר בארץ. הכל חדש ומבריק ומצוחצח, כאילו יצא רק היום מביית-

נאסיר מספרת רגינה: „הכרתי אותו לפני שבוע בערך, זה היה כשעמדתי לחזור הביתה. האוטובוס לא בא. עמדתי בתחנה וניסיתי לקחת טרמפ עד לבית שלי. עמדתי בכביש והרמתי יד, כמו ש' עושים ברוסיה. שמה אין דבר כזה שנה גים לא עוצרים. אז הוא עבר עם המכונית שלו. הוא עצר זלקח אותי. איש נחמד. לפי הפנים שלו הייתי נותנת לו 60 שנה. הוא לא היה נראה טוב.

מה יגידו

האנשים?

זמן הנסיעה אני הייתי מסתכלת על הצורה בה הוא נהג. למדתי ברוסיה קצת איך נוהגים במכונית, אך לא הגעתי לזה איך מחליטים מהלכים. בדרך לבית שלי הוא (במשך כל השיחה אין רגינה נוקבת אפילו פעם אחת בשמו של סוכחי) שאל אותי מדוע אני מסתכלת על רגליו. סיפרתי לו. הוא צחק והציע לי ללמד אותו לנהוג. אסכמתי.

„באותו ערב, כשחורתי הביתה, סיפרתי לבעלי שאני רוצה להתחיל ללמד נהיגה עם הגבר הערבי. בעלי הסכים כיוון ש' עמדנו לקנות מכונית ולבני יש כבר רשיון נהיגה. סיכמתי עם הנהג שלקח אותי שיבוא לקחת אותי לשיעורים כל יום אחרי השעה ארבע אחר-הצהריים. כל שיעור נמשך 20 דקות. הייתי נהגת בכבישים שמסביב לשכונה. מפני שהערבי אמר לי שאסור לו ללמד לנהוג ושם לא היו שוטרים.

„אמרת לי שאני רוצה לשלם לו בשביל השיעורים. הוא אמר לי שבשביל כמה שיעורים הוא לא רוצה לקחת כסף. הת-

הבו

פנחס קוזיאשווילי, בן 29, נהג סנדר הפולקס' וואגן בו נסעו תוקפיהם של רגינה וסוכחי. פנחס, נשוי ואב לשני ילדים, שהאחרון בהם נולד בישראל, עלה לפני שמונה חודשים בלבד מגרוזיה.

דוגמא לא כל כך יפה בשביל שכנה. בגלל זה התחילו המכות. לא בשביל שזוא ערבי. רגינה סולקיבסקי לא נראו הדברים ב' אור כל כך רוד. „אני רוצה לחזור לרר סיה! יבכה רגינה על מיטתה בבית-הח' לים בעפולה. „ברוסיה לא היו עושים דבר כזה! גם בלי זה היו לי מספיק צרות. בעלה של בתי, שנמצאת עדיין ברוסיה, נעצר עליידי המשטרה הרוסית. עכשיו כשהיינו מחכים שיבוא לישראל. ועכשיו ההתנפלות הזאת. צריך לכתוב את זה כאן בעתונים, שידעו כולם: הם ברברים! הם סראים! הגרוזינים האלה!

לרגע היא נשמת עצמוקת, ואחר היא ממשיכה: „הם רצו שאני אלך איתם! הם רצו שאני אשכב איתם! אני לא רצי- תי! אף פעם לא יצאתי איתם ברחוב. לא נפגשתי איתם. הם לא יכולים לסכול את זה שאני סרבתי להם ודחיתי אותם. זה פגע בכבודם. הם חושבים את עצמם ל' גברים יפים ומוצלחים. ופתאום בא איוה ערבי ומתקרב אליהם! זה מה ש' הרגינו אותם!

„אני אשה נשואה זה 25 שנים. הייתי צעירה במלחמת העולם השניה. הייתי ב' צבא האדום. בעלי הוא ימאי ויש לי גם בן ימאי שנמצא עכשיו בצרפת והוא בן 19. לי אין שום דבר נגד הערבים. להיפך. הערבים כאן בנצרת הם אנשים נחמדים, אנשים אדיבים. אף פעם לא התיחסו אלי בגסות ולא פגעו בי כאשה. איך אפשר להגיד עליהם משהו? לפעמים, כשהייתי נשארת חייבת להם בשביל הקניות בשוק היו מאמינים לי ונותנים לי על החשבון עד שהייתי חוזרת ומשלמת את החוב. אבל הגרוזינים האלה — חיות!

אברהם קוזיאשווילי, אביו של נהג הסנדר בו נסעו התוקפים, סוען בפירוש כי שכניה הגרוזינים של רגינה ידעו שהיא יוצאת עם ערבים הבאים לביתה. „סיפרנו את זה לבעלה ושלחנו מכתב להסתדרות.

ורגשות פרימיטיביים הסריימעצורים. היה זה מעשה לינץ' בצורה השפלה ביותר בנוסח כנופיות הקלוקס'קלורקלן במדינות הדרום של ארצות-הברית.

הם ברברים!

חיות!

ל כאורה קיימות זו מול זו שתי גירסות על מה שארע בליל שישי ה' אכור בנצרת. מצד אחד גירסתם של ה' תוקפים, ומולה, גירסתה של הנתקפת. אין הבדל רב בטענות בין שתי הגירסות. אלא ששתיהן גם יחד אינן חושפות את כל האמת. מסתירות יותר מאשר הן מגלות. את גירסת התוקפים מביא. אחרי שיחה עימם, ראובן חנשווילי, עב השפס, ראש הוועד של עולי גרוזיה, בשכונת השלום בנצרת. מספר הוא: „ביים שישי בערב כמה בחורים רצו לנסוע לנצרת הערבית, אולי לראות סרט, אולי לקחת בנזין, בדרך שהם נוסעים, ראו פתאום מכונית פו' וזכתה הם הכירו את הבחורה מה היתה שכנה שלהם. ראו אותה מנסקת בחור, לא יודעים אם יהודי או ערבי. הם ידעו שהיא אשה נשואה. הבחורה הזאת היתה- שכנה של פנחס. אז הבחורים ירדו מהאוטו ואמרו לת: „נלך הביתה! הבחורה אמרה להם: „אתם מפריעים לי! „איך שהם מדברים ירד הבחור מה היה מחבק אותה באוטו והכניס יד שלו ל- המעיל שלו והתכוון להוציא נשק. כמה הבחורים חשבו. הם לא ידעו איוה נשק, אז הם עשו שרשרת מסביב לו והתחילו מכות. לא חשוב אם הוא היה יהודי או ערבי. לא בשביל זה הוא קיבל המכות. הבחורה הזאת גרה בשכונה שלנו ונותנת

המספר הסיידורי של הסוכן החשאי גיימס בונד, מופיע גם כסיומת של מספר הרישוי למכונית הפגז של סוכחי אל נאסיר, בה בילו סוכחי ורגינה ששה שחותקפו על ידי הרוצחים. סוכחי היה נוסע במכונית לעבודתו בקיבוץ דליה בכרמל.

זהו סנדר הפולקסוואגן האדום ממנו קפצו הגרוזינים אשר רצחו את סוכחי והתעללו את בעליו להובלה יומית של פועלים לחזרה.

מכונית התוקפים

ביידתו הרוסיה רגינה. הסנדר משמש